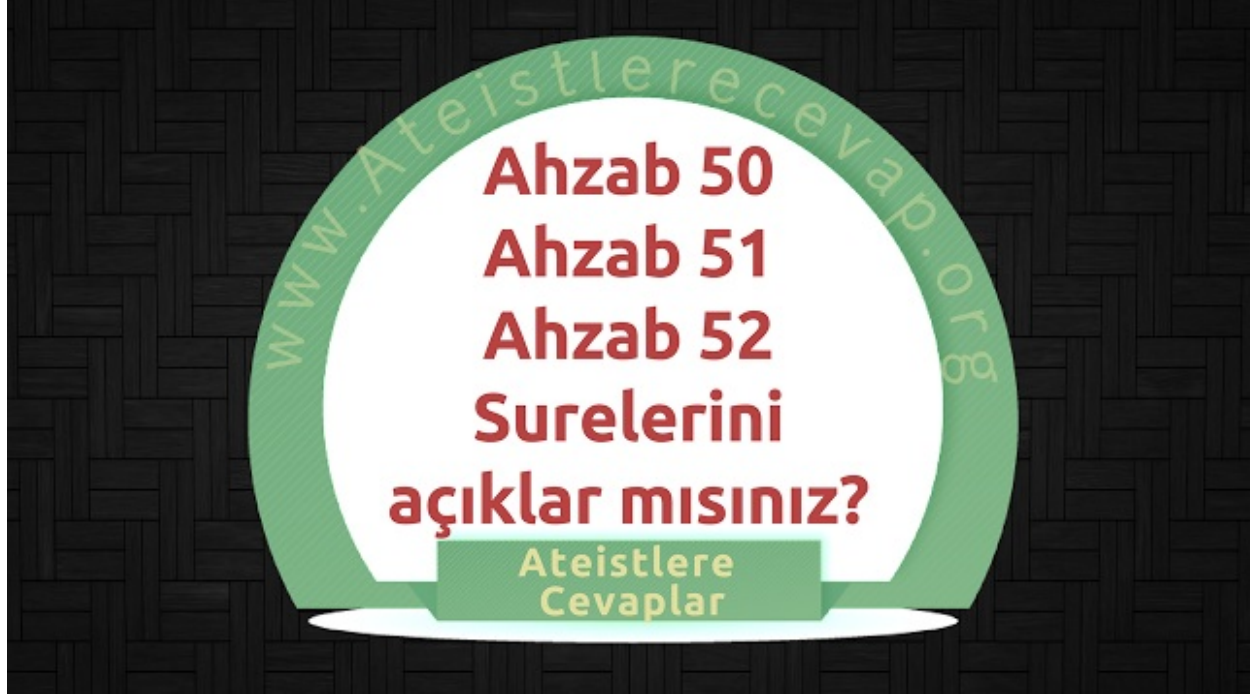

Ahzab 50-51-52 ayetlerini açıklar mısınız?

www.ateistlerecevap.org/2017/09/ahzab-50-51-52-ayetlerini-acklar-msnz.html

ateistlerecevap

Eylül 2, 2017

Değerli kardeşimiz,

– Söz konusu ayetlerden 50. ayette; Hz. Peygamber (asm)'in evlenebileceği bazı kadınların -amca kızı, dayı kızı gibi- özellikleri sayılmıştır. Ayrıca, o gün bütün dünyaca bir sistem olarak kabul edilen, İslam'dan çok öncesinden devam edip gelen (ve İslam'ın her fırsatta bunun kaldırılması için Müslümanlara telkinde bulunduğu, ancak evrensel bir mahiyet arz ettiği için o gün kaldıramadığı) bir teamül çerçevesinde savaş esirlerinden olan cariyelerle de evlenebileceği vurgulanmıştır.

Bırakın diğer kadınların köle gibi muamele görmesi, köle / cariye kadınlar dahi İslam nizamında ve Hz. Peygamber (asm)'in yuvasında birer hanım efendi statüsüne girmiş ve bütün müminlerin annesi sayılmıştır. Efendimizin İbrahim adındaki oğlu, Müslüman olan ve Peygamber Efendimiz (asm) tarafından azat edilen Hz. Mariye'dendir. Bundan daha büyük şeref mi vardır?

– 51. ayette vurgulanan şey şudur: İslam'da birden fazla eşli olanların vaktini onlara eşit olarak paylaşması farzdır. Hz. Peygamber (asm) ise böyle bir zorunluluktan muaf tutulmuştur. Hem maddî hem manevî bir devlet reisi olarak ailesine karşı olduğu gibi topluma karşı da çok büyük görevleri vardı. Böyle yoğun bir çalışma temposu içerisinde bulunan elçisine -imkân bulamadığı takdirde, ailesine ayırdığı vaktini eşit bir şekilde taksim etmek zorunda olmadığına dair tolerans tanımamasının garipsenecek hangi tarafı vardır? Bu toleransı Hz. Peygamber (asm) kendi kendine tanımıyor, Allah ona tanıyor. Üstelik, tanınan bu ruhsata rağmen, Hz. Peygamber (asm) kendi tercihini yine de "vaktini eşleri arasında eşit ayırma" yönünde kullanmış ve bu tavrı eşlerini daha da sevindirmiştir. Nitekim Hz. Aişe (r.anha) şöyle demiştir: Hz. Peygamber (asm), eşleri arasında vakit taksimatını eşit bir şekilde uygular ve şöyle dua ederdi:

“Ya Rabbî! Ben elimden geleni yapıyorum. Öyleyse elimde olmayıp yalnız Senin kudretinde bulunan bir şeyi yapamadığımdan dolayı beni sorumlu tutma.”

Allah’a ve Resulullah (asm)’a iman eden kimsenin bundan rahatsızlık duyulacak bir şey algılaması söz konusu olmaz. Bu konuya itiraz edenler Hz. Peygamber (asm)’e iman etmemiş kimselerdir.

– Surenin 52. ayetinde ise, Hz. Peygamber (asm)’in bundan böyle evlenmesinin uygun görülmediği hususu seslendirilmiştir. Bu husus tek başına Hz. Peygamberin (asm) Allah’ın hak resulü olduğunu, O’nun emirlerinden bir santim bile dışarı çıkmadığını, bütün hayatını ona göre tanzim ettiğini, aleyhinde olsa bile Allah’ın hükümlerini açıkça herkese bildirdiğini gösteren bir risalet belgesidir.

– Küfür ve iman mücadelesi, Hz. Adem (as)’den beri devam etmektedir ve kıyamete kadar sürecektir.

Bu mücadelede; hakla batılı, doğruyla yanlış karıştıran ve hakikatleri ters yüz ederek insanları saptırmaya çalışanlara; İslam literatüründe “*deccaliyet vasfı sahipleri*” denmektedir. Bu manada deccal gibi adamlar İslam’a, Kur’an’a, Peygamber Efendimize (asm), mukaddesatımıza iftiralarda bulunmaktadır. Hakkı batıl, batılı da hak olarak göstermeye çalışmaktadır. Nitekim, bir hadis-i şerifte Peygamberimiz (asm) şöyle buyurmuştur:

“Ümmetim için en çok korktuğum, dili güçlü, iki yüzlü olan kimselerdir.” (Kenzu’l-Ummal, h. No: 28969-70).

Yani cerbeze yapacak kadar bilgi sahibi, başkasını kandırabilecek kadar ifade gücüne sahip iki yüzlü/münafıkların, İslam ümmetine zararı çok fazladır.

Napolyon’un meşhur bir sözü vardır: “*Bana öyle bir söz söyleyin ki, -başka bir şeye ihtimali olmasın- onunla sizi idam edeyim.*” Bunun anlamı şudur: Her sözü farklı yorumlamak mümkündür. Cerbezinin özelliği budur. En güzel şeylerin bir ucundan tutup onu çirkin göstermek... En çirkin bir şeyi de çok güzel olarak lanse etmeye çalışmak...

Sekkakî’nin çok güzel bir söz vardır: “*Eğer her havlayan köpeğe bir taş atmaya kalkarsan, yerde taş kalmaz.*”

Bir insan düşünün ki, elçisi dahil, bütün insanların hayatlarını tanzim etmek üzere vahyedilen bir kitabı, barındırdığı bu konulardan ötürü onu uydurma sayabiliyor. Örneğin Hz. Muhammed (asm)’in kaynaklarda onlarca hikmeti belirtilmiş olan çok evliliğini seslendiren Ahzab suresinin 50-51. ayetlerini, bir uydurma ve Hz. Peygamber (asm)’in arzularını pekiştirmeye yönelik olduğunu söylüyor. Güya inandığı bir Kur’an var da, Muhammed (asm) tarafından içine konulmuş bazı ayetler de varmış gibi, “*bu ayeti Kur’an’a soktu*” gibi herzeler savuruyor. Oysa, öyle adamlar, A’dan Z’eye Kur’an’ın Allah kelamı olduğuna inanmadığı gibi, hiç bir peygambere, hatta Allah’a da inanmayanlardır.

Hz. Peygamber (asm) devrindeki en şiddetli kâfirlerin bile söylemedikleri çirkin sözleri ve iftiraları söylemekten çekinmeyen bu tür insanların cehaletini ve karaktersizliklerini ifşa eden Allah’ın şu ayetini okuyacağız:

“Biz cehennem için cinlerden ve insanlardan öyle kimseler yarattık ki, onların kalpleri vardır ama bu kalplerle idrak etmezler, gözleri vardır onlarla (hakikati) görmezler, kulakları vardır onlarla işitmezler (gerçekleri duymazlıktan gelirler). Hasılı onlar hayvanlar gibidir, hatta (bakış açısı ve hayat felsefesi bakımından) onlardan da şaşkındırlar. İşte asıl gâfil olan onlardır.”(Araf, 7/179).

Ayette geçen özelliklerin bu gibi heriflere nasıl tıpa tıp uyduğunu göstermek için, bir misal olarak, Ahzap suresinin 50-51. ayetini çarpık yorumlarla yorumlarken kendi tuzağına düştüğü gafletin boyutunu göstermektedir.

Ahzab Suresi, Ayet, 50-51-52:

“50. Ey peygamber! Biz bilhassa sana şunları helâl kıldık: Mehirlərini vermiş olduğun eşlerini, Allah’ın sana ganimet olarak ihsan buyurduklarından sahip olduğun cariyeleri, amcalarının kızlarından, halalarının kızlarından, dayılarının kızlarından, teyzelerinin kızlarından seninle beraber hicret etmiş olanları, bir de mümin bir kadın kendini peygambere hibe ederse, peygamber nikâh etmek istediği takdirde, onu başka müminlere değil de sadece sana mahsus olmak üzere helâl kıldık. Onlara eşleri ve cariyeleri hakkında neyi farz kıldığımızı biliyoruz. Bunlar sana hiçbir darlık olmaması içindir. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.”

“51. Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini yanına alırsın. Sırasını geri bıraktığın kadınlardan dilediğini yanına almada da sana bir günah yoktur. Onların gözleri aydın olup üzülmemelerine ve kendilerine verdiğin ile hepsinin hoşnut olmalarına en elverişli olan budur. Allah kalblerinizdekini bilir. Allah her şeyi bilir ve yumuşak davranır.”

“52. Bundan başka kadınlar sana helâl olmaz. Bunları başka eşlerle değiştirmek de olmaz. İsterse güzellikleri hoşuna gitsin. Ancak sahip olduğun cariyen başka. Allah her şeye gözcü bulunuyor.”

AÇIKLAMA:

50. Ey Peygamber! Biz sana özellikle şunları helal kıldık. Bu âyette, peygambere, layık ve faziletli olan hanımlar zikredilmiş ve beyan buyurulmuştur. Çünkü;

1. “Ecir”lerini yani, mehirlerini verdiğin hanımların. Şüphesiz mehri verilmiş olan hanımın gönlü verilmeyenden daha hoştur.

2. Bir kimsenin bizzat kendisinin katıldığı savaştta ganimet olarak sahip olduğu cariyeye, elbette satın aldığı cariyeden daha temiz ve daha şüphesizdir.

3. Kendisi ile birlikte hicret eden akrabaları da hicret etmeyenlerinden daha şereflidir. Bununla birlikte bazılarının dediği gibi, mehrin önce verilmesi peygamberin özelliklerinden olması da ihtimal dahilindedir. Nitekim amca ve hala, dayı ve teyze kızlarının helal olmasında “seninle birlikte hicret edenler,..” diye kayıtlanmasında Peygamber (asm)’in özelliğinin olması ağır basmaktadır.

Bunu şu rivayet de destekler: Ebu Talib’in kızı Ümmühanî şöyle demiştir: “Resulullah (s.a.v.) önceleri, benimle evlenmek istemişti, ben özür diledim; o da özürümü kabul etti. Sonra da Allah Teâlâ bu âyeti indirdi; ben ona helal olmadım. Çünkü ben onunla hicret etmemiştim. Ben Tuleka’dan, yani serbest bırakılanlardandım.” Bunun gibi “Ve kendisini Peygambere hibe eden mümin bir kadın,..” yani kendisinin mehirsiz olarak Peygambere nikahlanmasına razı olan kadın, fakat bu mutlak değil, “Peygamber O’nu nikah etmek istediği takdirde,” böyle mehirsiz olarak nikah da Peygamberin özelliklerindedir. Bazıları Meymune binti Haris, Zeyneb binti Huzeymetel-Ensariye, Ümmü Şerike binti Câbir ve Havle binti Hakîm, bu şekilde kendilerini bağışlamışlardı demiş ise de, İbnü Abbas bunun gerçekten meydana gelmediğini, yani Peygamberin bu şekilde hiçbir kadın ile evlenmediğini söylemiştir. “Bütün bunlar sırf sana mahsus olmak üzere helal kılındı, müminlere değil.”, çünkü zikrolunan kayıtlarla hepsinin helal olması diğer müminler hakkında gerçekteşmiş değildir. Sayıca da, şekilce de fark vardır.

“Onlara hanımları ve “mülk-i yeminleri” olan cariyeleri hakkında farz kıldığımız, takdir

buyurup karara bağladığımız hükümleri gerçekten bilmişizdir.” Yani onlara layık olanı menfaat ve yararlarını bilerek takdir etmişiz ve bildirmişizdir ki, Nisa Sûresi’nde geçtiği üzere dörde kadardır, onun için bu beyan olunanları diğer müminlere değil, sadece sana helal kıldık. “Şunun için ki sana hiçbir zorluk, bir darlık olmasın.” Olmasın da kalbin huzur içinde ilahî vahyin ortaya çıktığı yer olsun.(...)

51. Onlardan dilediğini geriye bırakırsın. Dilediğini de yanına alırsın. Birden çok hanımı olanlara sıra ile bir nöbet izlemek vaciptir. Buna “Kasm” denilir. Fakat Peygamberin özelliklerinden olmak üzere ona “Kasm” vacip kılınmayıp kendi dilemesine bırakılıyor. “Azlettiğin, yani bıraktığın yahut boşadığından arzu ettiğine dönmen durumunda da üstüne bir günah yoktur. Bu hüküm,” yani tertib üzere nöbetle “Kasm” sana vacip kılınmayıp böyle senin arzu ve dilemene bırakılması, “onların gözlerinin aydın olmasına ve gözleri aydın olup da üzülmemelerine ve senin kendilerine verdiğin ile yaptığın davranış ve ihsan ile hepsinin hoşnud olmalarına daha elverişlidir.” Çünkü o, bir kere hepsinin eşit oldukları bir hükümdür, sonra sen aralarını eşit tutar “Kasm” yaparsan, onu senin bir ihsanın bilerek sevineceklerdir. Ve eğer bazısını tercih edecek olursan, onu da Allah’ın bir hükmüyle yaptığını bilecekler, yine gönülleri hoş olacaktır. bundan anlaşılır ki hanımları sevindirmek, gönülleri hoş etmek de şeriatın gözettiği maksatlardandır.

“Kalblerinizdekini Allah bilir.” Hatırınızdan neler geçiyor, gönüller neler istiyor, ne duyguda, ne niyette bulunuyor hepsini bilir. Onun için kalplerinizi de güzel tutmaya çalışın. “Allah her şeyi bilir ve yumuşak davranır.” ALÎM, mübalağa ile alîm, çok, pek çok bilir; onun için gizli açık neyiniz varsa bilir. Fakat halimdir, ceza vermekte acele edivermez, mühlet verir, ihmal etmez; o halde cezanın geri bırakılmasından dolayı aldanmamalı ve çok titizlik etmemelidir.

52. “Sana bundan öte kadınlar helal olmaz.” Muhayyer kılınıp da seni tercih eden dokuz hanımından başka kadınla evlenmek caiz olmaz. Bu hanımlar, Aişe binti Ebi Bekr, Hafsa binti Ömer, Ümmü Habibe binti Ebî Süfyan, Sevde binti Zem’a, Ümmü Seleme binti Ebi Ümeyye, Safiyye binti Huyeyyi’l-Hayberiyeye, Meymune binti’l-Harisi’l-Lilâliye, Zeyneb binti Cahşi’l-Esediye, Cüveyriye binti’l-Hârisi’l-Mustalikiyyedir. Allah hepsinden razı olsun. “Onları başka hanımlara değiştirmen de olmaz.” Yani bunları boşayıp yerlerine başka kadınlarla evlenmen de caiz olmaz. Onlar Allah ve Resulü’nü seçtikleri için Allah Teâlâ da onlara böyle ikram ve lutufda bulunmuş, Resulullah (s.a.v.) de vefatına kadar sadece bu hanımlarla evli kalmış vefatında da onlar müminlerin anaları olarak kalmışlardı. “Güzellikleri hoşuna gitse bile.” Alacağın kadınların güzellikleri, senin takdirine layık olmaları varsayılsa bile helal olmaz. İbni Atiyye tefsirinde der ki: Bu ifade, bir adamın evlenmek istediği kadına bakmasının caiz olduğuna delildir. Nitekim Mugire b. Şu’be ve Muhammed b. Mesleme hadisleriyle Sünen’de de varid olmuştur. “Ancak elinin altında bulunan cariyeler hariç.” Çünkü onlar helal, “Bununla birlikte Allah her şeyi gözetliyor.” Onun için O’ndan korkmalı, koyduğu sınırları aşmamalı, helalden harama geçmemeli. Yukardaki ayetin eki mahiyetinde olan bu son cümle, yukarsını tamama erdirirken aşığına bir ön giriş oluyor.

(bk. Elmalılı M. Hamdi YAZIR, Hak Dini Kur’an Dili)